

Przeczytaj całą publikację pod adresem: 10.1787/dcr-2013-en

Raport o współpracy rozwojowej 2013. Położyć kres ubóstwu

Streszczenie w języku polskim

Milenijne cele rozwoju zdopingowały polityków do działań na rzecz ograniczania ubóstwa. W skali globalnej prawdopodobnie udało się już osiągnąć założone cele polegające na zmniejszeniu o połowę liczby ludzi żyjących w skrajnym ubóstwie (za 1,25 USD dziennie). Mimo to postępy w realizacji milenijnych celów rozwoju w poszczególnych krajach, regionach, grupach ludności oraz w grupach mężczyzn i kobiet są nierówne, co odzwierciedla fundamentalną słabość obecnie stosowanych metod. W miarę kształtowania przez Organizację Narodów Zjednoczonych i jej partnerów nowej globalnej struktury, która w 2015 roku ma zastąpić milenijne cele rozwoju (rozdział 11), pojawia się pilna potrzeba ostatecznej likwidacji ubóstwa. Z niniejszego Raportu o współpracy rozwojowej wynika, że będzie to wymagać większego zaangażowania niż dotychczas.

Czym jest ubóstwo i jak się je mierzy?

To pytanie było główną przyczyną licznych kontrowersji wokół milenijnych celów rozwoju. W niniejszym raporcie najważniejsi teoretycy przedstawiają problemy związane z definicją i pomiarem ubóstwa.

- **Kwestia ubóstwa nie ogranicza się do dochodów**. Milenijny cel rozwoju polegający na zmniejszeniu o połowę rozmiarów skrajnego ubóstwa w dziedzinie dochodów pomija wiele innych deprivacji (rozdział 3). Wzrost gospodarczy nie wystarczy, aby wyeliminować wszystkie aspekty ubóstwa i zapewnić korzyści wszystkim ludziom.
- **Ludzie ubodzy mieszkają nie tylko w ubogich krajach** (rozdział 1). Nowy „dolny miliard” żyje obecnie w krajach o średnim dochodzie, m.in. w Indiach i Chinach. W krajowych pomiarach ubóstwa nie udaje się uchwycić nierówności w obrębie danego kraju ani wskazać sposobów ich wyeliminowania (rozdziały 2 i 15).
- **Ubóstwo nie jest zjawiskiem standardowym ani statycznym**. Nowe wskaźniki nie powinny się ograniczać do zagregowanych danych globalnych, jeśli mają odzwierciedlać odmienne punkty wyjścia i problemy poszczególnych krajów, uwzględniać nierówności i zapewniać porównywalność w czasie (rozdziały 2 i 11).
- **Nie chodzi tylko o „dojście do poziomu zero”, ale o trwały stan** (rozdział 4). Długotrwałe ubóstwo dotyczy co najmniej pół miliarda ludzi. Opracowywane strategie powinny uwzględniać nie tylko dążenie do likwidacji skrajnego i długotrwałego ubóstwa, ale także do zapobiegania ubożeniu.

Nowe cele dotyczące likwidacji ubóstwa

W celu odzwierciedlenia wizji deklaracji milenijnej nowy międzynarodowy program współpracy rozwojowej musi obejmować zasady solidarności, równości, godności i poszanowania przyrody (rozdział 12). Potrzebne będą cele skutecznie wskazujące sposoby realizacji podstawowych aspiracji, łatwe do monitorowania założenia, a także strategie transformacji gospodarczej i społecznej. W niniejszym raporcie zawarto wiele propozycji opracowania tych elementów, między innymi:

Przejście od ubóstwa do dobrobytu opartego na integracji

- Stworzenie nowego zasadniczego wskaźnika postępów w eliminowaniu wszelkich form ubóstwa, który mógłby uzupełnić aktualnie stosowany wskaźnik ubóstwa pod względem dochodów (rozdziały 3 i 5).
- Uwzględnienie celów i wskaźników umożliwiających monitorowanie nowych przypadków ubożenia (rozdział 4). Uwzględnienie celu polegającego na zmniejszeniu nierówności dochodów lub zestawu wskaźników nierówności dotyczących różnych celów (rozdziały 1 i 11).
- Zastosowanie dwutorowego podejścia do kwestii płci: promowania równości płci i wzmacniania pozycji kobiet oraz ujawniania różnic między płciami w obrębie wszystkich innych celów (rozdział 16).

Połączenie celów i zadań krajowych i globalnych

- Wyznaczenie nowego globalnego celu polegającego na ograniczeniu ubóstwa pod względem dochodów na podstawie krajowych pomiarów ubóstwa, które są koordynowane i spójne w wymiarze międzynarodowym (rozdział 2).
- Opracowanie nowego programu z uwzględnieniem wszystkich krajów, ale ze zróżnicowaniem zadań odpowiednio do punktu wyjścia, możliwości i zasobów każdego kraju (rozdział 11).
- Wyznaczenie celów na poziomie krajowym, ale spełniających minimalne standardy globalne (rozdziały 11 i 15).

Udoskonalenie danych służących monitorowaniu postępów

- Przyjęcie określonego celu, założenia i wskaźnika w celu poprawy dostępności i jakości danych służących monitorowaniu postępów w realizacji tych nowych celów oraz zainwestowanie w krajowy potencjał statystyczny (rozdziały 14 i 16).

Nowe kierunki działań na rzecz likwidacji ubóstwa

Wyznaczenie właściwych celów to pierwszy krok. Ich osiągnięcie będzie wymagać nowych strategii, zaangażowania i przywództwa ze strony rządów krajowych — zarówno z półkuli północnej, jak i południowej — oraz całej społeczności międzynarodowej. Rządy, parlamentarzyści, instytucje wielostronne i regionalne, społeczeństwo obywatelskie, organizacje pozarządowe, fundacje i sektor prywatny muszą podjąć współpracę, aby zapewnić harmonijne funkcjonowanie wszystkich strategii we wszystkich obszarach na rzecz likwidacji ubóstwa.

Współautorzy niniejszego raportu dzielą się swoimi bogatymi doświadczeniami na temat skutecznych działań, takich jak:

- **Postrzeganie rozwoju jako przejścia od ubóstwa do władzy** przez wzmocnienie pozycji ludzi, zwłaszcza kobiet i osób dotkniętych długotrwałym ubóstwem, a także eliminowanie dyskryminacji społecznej utrudniającej im wyjście z ubóstwa. Wsparcie takich przemian mogą zapewnić agencje współpracy rozwojowej, ruchy polityczne i organizacje pozarządowe (rozdziały 4, 5, 6, 9, 10, 12 i 16).
- **Kształtowanie zrównoważonych gospodarek opartych na integracji** oraz zapewniających najbiedniejszym udział we wzroście gospodarczym i odnoszenie z niego korzyści. Będzie to wymagać całkowitej zmiany orientacji i priorytetów strategii i programów — zwłaszcza w dziedzinie rolnictwa, edukacji, energetyki i zatrudnienia (rozdziały 4, 7, 8, 14 i 15).
- **Zapewnienie systemów ochrony socjalnej** — gwarancji zatrudnienia, transferów środków pieniężnych, emerytur oraz zasiłków na dzieci i dla osób niepełnosprawnych — w celu stworzenia odpowiedniego cyklu pozwalającego biednym uzyskać środki na utrzymanie, gromadzić aktywa, mieć dostęp do możliwości ekonomicznych i przetrwać wstrząsy związane na przykład ze zmianami klimatu (rozdziały 4, 5, 6, 7, 9, 10 i 13).
- **Uznanie ochrony środowiska i zasobów naturalnych za główny priorytet**, nieodłącznie związany z ograniczaniem ubóstwa i dobrobytem. Strategie muszą się odnosić nie tylko do objawów ubóstwa, ale także do jego przyczyn. Nie mogą też zagrażać dobrobytowi przyszłych pokoleń (rozdziały 11, 13 i 15).

- **Inwestowanie w drobne rolnictwo** w celu ograniczania ubóstwa i wspierania wzrostu gospodarczego opartego na szerokich podstawach w krajach biednych, w których większość ludności mieszka na obszarach wiejskich (rozdziały 8 i 10).
- **Wspieranie wymiany wiedzy i doświadczeń** dotyczących ograniczania ubóstwa, zwłaszcza w krajach Południa (rozdziały 1, 8, 15 i 16).

Co to oznacza w kontekście współpracy rozwojowej?

Rozwiązanie tych problemów będzie wymagać dodatkowego wsparcia. Zasoby finansowe będą w coraz większym stopniu pochodzić z własnych systemów podatkowych poszczególnych krajów, ale oficjalna pomoc rozwojowa wciąż będzie mieć zasadnicze znaczenie. Musi ona w inteligentny sposób przyciągać dodatkowe fundusze w ramach jednej połączonej struktury globalnej, zapewniającej optymalizację wszystkich dostępnych źródeł finansowania oraz gwarantującej odpowiedzialność za zapewnione środki (rozdziały 15 i 16). Nowe globalne partnerstwo w sprawie skutecznej współpracy na rzecz rozwoju może przyspieszyć i skoordynować działania i zasoby międzynarodowe (artykuł wstępny). Wyeliminowanie ubóstwa i zmniejszenie nierówności w obrębie poszczególnych krajów i między nimi będzie wymagać stałego, spójnego wspierania słabych krajów, nakierowania działań na enklawy skrajnego ubóstwa w krajach o średnim poziomie dochodów, wypracowania przez kraje rozwijające się zdolności do samodzielnego zapewniania dóbr publicznych oraz uznania, że podstawą wyeliminowania ubóstwa jest pokój i ograniczenie przemocy (rozdziały 14, 15 i 16).

© OECD

Niniejsze podsumowanie nie jest oficjalnym tłumaczeniem materiałów OECD.

Kopiowanie niniejszego podsumowania jest dozwolone pod warunkiem zamieszczenia informacji o prawach autorskich OECD i tytułu oryginalnej publikacji.

Wielojęzyczne podsumowania są tłumaczeniami fragmentów dokumentów OECD, pierwotnie opublikowanych w językach angielskim i francuskim.

Są one dostępne bezpłatnie w internetowej księgarni OECD: www.oecd.org/bookshop

Dokładniejsze informacje można uzyskać, kontaktując się z Działem Praw Autorskich i Tłumaczeń w Dyrektoracie do Spraw Publicznych i Komunikacji: rights@oecd.org , faks: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)

2 rue André-Pascal, 75116

Paris, France

Zachęcamy do odwiedzania naszej strony internetowej: www.oecd.org/rights

Przeczytaj pełną wersję w języku angielskim w iBibliotece OECD!!

© OECD (2013), *Development Co-operation Report 2013: Ending Poverty*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/dcr-2013-en